

ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕๕/ว ๖๖๗

ถึง สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไป ทุกแห่ง

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขขอส่งจุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๕ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ มาให้ เพื่อเผยแพร่ให้ข้าราชการและลูกจ้างในสังกัดนี้ได้ทราบโดยทั่วกัน และผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และสามารถดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ www.winaimoph.com

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

สำนักบริหารกลาง
กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
โทร. ๐ ๒๕๕๐ ๑๓๑๔
โทรสาร ๐ ๒๕๕๑ ๘๕๘๙

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๕ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอแนะนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ www.winaimoph.com

กรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย

ค่าห้องพิเศษ

นางสาวลัดดา เป็นพยาบาลแม่บ้านประจำตึก และได้รับมอบหมายจากหัวหน้าตึกให้เก็บเงินค่าห้องพิเศษจากผู้ป่วย นางสาวลัดดา ได้รับเงินค่าห้องพิเศษจากผู้ป่วยจำนวนหลายรายในระยะเวลาปีเศษ รวมเป็นเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อนางสาวลัดดา สรุปรวบรวมเงินผู้ป่วยในและค่าใช้จ่ายแล้ว กลับไม่นำเวชระเบียนผู้ป่วยในและเงินจำนวนดังกล่าวส่งให้แก่ศูนย์จำหน่ายผู้ป่วยและเจ้าหน้าที่การเงิน เพื่อออกใบเสร็จรับเงินแต่ได้ยักยอกเงินนำไปใช้จ่าย

ในครอบครัว ต่อมาเมื่อมีการตรวจสอบ นางสาวลัดดาได้คืนเงินให้แก่ทางราชการครบถ้วนแล้ว

พฤติการณ์ของนางสาวลัดดา ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตาม
มาตรา ๘๕(๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

ไปไม่กลับ

นางส้มจิ้น ข้าราชการ ได้ขาด
ราชการตั้งแต่วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

โดยไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย และเมื่อประมาณต้นเดือนมีนาคม ๒๕๕๖ นางส้มจิ้น ได้ส่งใบลาออกจากราชการฉบับลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๖ ระบุว่าประสงค์ขอลาออกจาก

ราชการตั้งแต่วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เพื่อไปประกอบอาชีพส่วนตัว โดยส่งทางไปรษณีย์ ไปให้กับหัวหน้าคนเดิมของตนและได้มีการฝากใบลาออกดังกล่าวกับเจ้าหน้าที่ส่งต่อๆกัน ไปให้กับงานเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานและลงรับหนังสือขอลาออกไว้เมื่อวันที่ ๗

มีนาคม ๒๕๕๖ โดยในระหว่างนั้นนางส้มจิ้น ไม่ได้ปฏิบัติงานแต่อย่างใด หน่วยงานได้ ส่งใบลาออกจากราชการไปให้ผู้ว่าราชการ จังหวัดพิจารณา แต่ไม่ได้รับอนุญาต ให้ลาออกจากราชการ เนื่องจากเป็นการ ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชา หลังวันที่ขอลาออกจากราชการซึ่งไม่ถูกต้อง

ตามระเบียบ ก.พ.ว่าด้วยการลาออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ.๒๕๕๑ และพบว่านางส้มจิ้น มีหนี้สินกับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานและหนี้ในระบบจำนวนมาก

พฤติการณ์ของนางส้มจิ้น ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผล อันสมควร ตามมาตรา ๘๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษไล่ออกจากราชการ

โรครุมเร้า

นายสมชาย ข้าราชการได้ขาดราชการ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ รวมจำนวน ๒๑ วัน และ กลับมาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ เป็นต้นมา แต่ไม่ได้ยื่นใบลาเพื่อขออนุญาตลาป่วยหลังจากแต่อย่างใด ทั้งนี้ นายสมชาย ให้เหตุผลที่ตนไม่มาปฏิบัติราชการ ดังกล่าวเนื่องจากมีโรคประจำตัวคือ โรคเบาหวาน และโรคไขมันในเลือดสูง ทำให้มีอาการอ่อนเพลียบ่อยครั้งและมีปัญหาหนี้สินโดยเจ้าหน้าที่ข่มขู่ว่าจะมาตามทวงหนี้ที่หน่วยงานจึงทำให้เกิดความหวาดระแวง และบางครั้งถูกข่มขู่ว่าจะมาทำร้ายจึงไม่กล้าไปทำงาน

พฤติกรรมของนายสมชาย ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
ตามมาตรา ๘๕(๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑

ลงโทษปลดออกจากราชการ

เพราะหงุดหงิด

นายยิ่งยศ ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ
ติดต่อกันจำนวนหลายครั้ง รวม ๑๑ วัน และมี
หลายครั้งที่มาทำงานแต่ไม่ลงชื่อปฏิบัติงาน
และมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เป็นคนโมโห
ง่าย อารมณ์หงุดหงิด แปรปรวนง่าย ไม่สุภาพ
เรียบร้อย แสดงกริยาที่ไม่เหมาะสมต่อหน้า

คนใช้ และไม่มีจิตใจในการให้บริการแก่ผู้มารับบริการโดยไม่ช่วยเหลือกันในการปฏิบัติงาน
กล่าวคือ ในวันที่มีคนใช้มากก็ไม่ช่วยเจ้าหน้าที่คนอื่นดูแลคนใช้ มักเกี่ยงงานให้คนอื่นทำ
และไม่มีน้ำใจที่จะช่วยงานคนอื่น

พฤติกรรมของนายยิ่งยศ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
ฐานละทิ้งหน้าที่ราชการ ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ
ฐานไม่ช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่าง
ข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติงาน ตาม
มาตรา ๘๒(๒) (๕) (๓) และมาตรา ๘๔ แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ.๒๕๕๑ ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวนร้อยละ ๒ ของ
เงินเดือนที่ได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ เป็นเวลา ๒ เดือน

สุกสาว

นางสาวสมหญิง ข้าราชการ ได้บุกรุกเข้าไป
ในบ้านพักของนางสาวไก่อ และทำร้ายร่างกายนางสาวไก่อ
โดยฉุดกระชากลากตัว ใช้มือตบตี ใช้เท้ากระทุบ และใช้
ไม้ท่อนสำหรับวางทับหนังสือทុบตีที่บริเวณศีรษะและร่างกายจำนวนหลายครั้ง พร้อมกับใช้เท้า
เหยียบหน้า ทำให้นางสาวไก่อ ได้รับบาดเจ็บที่บริเวณใบหน้าและศีรษะ โดยมีแผลฉีกขาดและ

แผลถลอก โดยมีมูลเหตุจูงใจจากการที่นางสาวไก่อ มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับบิดาของนางสาวสมหญิงมานาน และไม่ยอมเลิกกรา

พฤติการณ์ของนางสาวสมหญิง ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒(๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ

พลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ สมควรลงโทษตัดเงินเดือน จำนวนร้อยละ ๒ เป็นเวลา ๑ เดือน แต่มีเหตุอันควรลดหย่อนโทษ เนื่องจากเกิดความกดดันจากการที่นางสาวไก่อ มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับบิดาทำให้ครอบครัวแตกร้าง จึงลดโทษให้แก่นางสมหญิง เป็นลงโทษภาคทัณฑ์

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ ๒๓๖/๒๕๕๗

ข้อเท็จจริงในคดี ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นใบลาพักผ่อน มีกำหนด ๔ วันในช่วงวันหยุดเทศกาลสงกรานต์ ตั้งแต่วันที่ ๙-๑๒ เมษายน ๒๕๕๔ โดยเสนอใบลาต่อผู้ถูกฟ้องคดี และได้ยื่นใบลา

พักผ่อนเมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๔ และป้ายของวันนั้นผู้ฟ้องคดีขอกลับก่อนโดยไม่รอฟังผลการพิจารณาต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ลาพักผ่อนโดยให้เหตุผลว่าในช่วงวันดังกล่าว ปลัด อบต.ต้องเดินทางไปอบรมสัมมนาออกพื้นที่ ผู้ฟ้องคดีจะต้องอยู่ปฏิบัติราชการแทนและช่วงเวลานั้นอยู่ระหว่างการถ่ายโอนงานจากส่วนภูมิภาคและส่วนกลาง

ลงสู่ส่วนท้องถิ่น หากอนุญาตให้ลาพักผ่อน งานที่อยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ฟ้องคดีอาจเกิดปัญหาและสร้างความยุ่งยากให้กับการบริหารงานอีกทั้งในช่วงนั้นมีวันหยุดต่อเนื่องหลายวัน และ อบต.มีการจัดงานประเพณีสงกรานต์โดยผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งให้เป็นรองประธานกรรมการดำเนินการแข่งขันกีฬา จึงจำเป็นต้องอยู่ช่วยงาน

ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งไม่เลื่อนชั้นเงินเดือนให้แก่ผู้ฟ้องคดี เนื่องจากผู้ฟ้องคดี ขาดราชการ จำนวน ๔ วันโดยไม่มีเหตุอันสมควร ซึ่งไม่อยู่ในหลักเกณฑ์การเลื่อนชั้นเงินเดือน ผู้ฟ้องคดีจึงนำเรื่องนี้ไปฟ้องต่อศาลปกครอง

ศาลปกครองสูงสุด มีความเห็นว่า แม้การลาพักผ่อนจะถือเป็นสิทธิของข้าราชการ ที่จะลาพักผ่อนได้ แต่มิได้หมายความว่าผู้ลามีสิทธิที่จะลาพักผ่อนเมื่อใดก็ได้หรือลาจำนวน ที่วันตามที่มีสิทธิเหลืออยู่ได้ตามใจชอบโดยไม่ต้องคำนึงถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นแก่ ทางราชการและผู้บังคับบัญชาไม่สามารถยับยั้งได้ ระเบียบฯจึงกำหนดให้ผู้ลาต้องเสนอใบลา ต่อผู้บังคับบัญชาและจะต้องอยู่รอให้ผู้มีอำนาจได้พิจารณาก่อน จะหยุดราชการไปทันทีไม่ได้

เมื่อผู้มีอำนาจได้พิจารณาและสั่งอนุญาตแล้วจึงจะหยุดราชการได้ การลาพักผ่อนของ ข้าราชการจึงเป็นดุลพินิจของผู้มีอำนาจที่จะพิจารณาว่าการลาในช่วงเวลาดังกล่าวมีผลกระทบ ต่องานราชการหรือไม่ หากเห็นว่ามีผลจำเป็นหรือเร่งด่วนที่จะต้องให้ผู้ลาอยู่ปฏิบัติราชการ หรือถ้าอนุญาตให้ลา อาจเกิดความเสียหายต่อทางราชการ จะพิจารณาสั่งไม่อนุญาตให้ลาก็ได้ การที่ผู้ฟ้องคดียื่นใบลาพักผ่อนโดยไม่อยู่รอฟังผลการพิจารณาของผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้มี อำนาจอนุญาตว่าอนุญาตให้ลาตามคำขอหรือไม่ จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อ ๒๖ ของระเบียบ ว่าด้วยการลาของข้าราชการพ.ศ.๒๕๓๕ และเมื่อหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ได้โทรศัพท์แจ้งให้สามีของผู้ฟ้องคดีทราบแล้วว่าผู้ถูกฟ้องคดีไม่อนุญาต ผู้ฟ้องคดีควร จะกลับมาปฏิบัติราชการแต่กลับหยุดราชการตามที่ได้ยื่นใบลาไว้จึงถือว่าผู้ฟ้องคดี ขาดราชการ และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีลาพักผ่อนในช่วงวันดังกล่าว เป็นการออกคำสั่งโดยมีเหตุผลและคำนึงถึงประโยชน์ของราชการและไม่ปรากฏว่าได้กระทำไป โดยมีอคติโกรธเคืองหรือกลั่นแกล้งแต่อย่างใด จึงเป็นการใช้ดุลพินิจออกคำสั่งโดยชอบ ด้วยกฎหมาย ดังนั้น จึงเป็นการขาดราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควร

(จากบทความ เรื่อง “ลาพักผ่อน” โดยไม่ได้รับอนุญาต ...ขาดราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควร
เขียนโดย นางสาว นิตา บุญรัตน์ พนักงานคดีปกครองชำนาญการ)

ผู้รวบรวม นายเสมอ กาฬภักดิ์ นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
 นายสุจินต์ สิริอภัย นิติกรชำนาญการ

จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
 สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข